

[Alfred Jensen.]

ligere finanslovsforslag. Den kommunistiske gruppe har som bekendt foreslået, at de militære udgifter skulle skæres ned med 500 mill. kr. årlig, og at de indsparede midler skulle anvendes til skattelettelse, til forbedring af de gamles og invalidernes kår og til fremme af beskæftigelsen, boligbyggeriet og ungdommens interesser.

Det foreliggende forslag indeholder meget store militærudgifter, og det er utilfredsstillende, men man må vel have lov at rejse spørgsmålet, om de tal, der her er indskrevet i forslaget, virkelig holder, når man skal til at realisere militærpolitikken. Hvis jeg forstår ministerens fremsættelsestale rigtigt, så erkender han selv, at der kan komme overskridelser på dette budget i det næste finansår, idet han gør opmærksom på, at udgifterne til materiel og ammunition antagelig vil stige.

Han meddeler tillige, at man ikke skal forvente nedgang, selv når den egentlige opbygning i henhold til de militære planer er færdig. Der må fortsat regnes med store udgifter til udsiftning og vedligeholdelse, og det viser klart, hvor Atlantpolitikken fører os hen. Men udover de muligheder, ministeren har nævnt for overskridelse, er det vel berettiget at udtale frygt for, at beslutninger i NATO-organisationen også kan påføre os nye forpligtelser og yderligere udgifter. Jeg ser naturligvis ikke bort fra, at Atlantpagten siger, at vi selv bestemmer, hvilke udgifter vi ønsker at påtage os, men ikke desto mindre er det jo rigtigt, at NATO-beslutninger i høj grad får indflydelse på landets beslutninger og også på dets udgifter. Da det i sommer i Paris blev besluttet at anlægge en stor olieledning ned gennem Jylland, søgte og fik forsvarsministeren omgående finansudvalgets godkendelse af en bevilling på 35 mill. kr. hertil. Det kan vel desværre forudses, at nye foreteelser af denne art dukker op, at regering og finansudvalg påny vil vise sig imødekommende. Vi er ikke alene modstandere af slige foranstaltninger på grund af de udgifter, de påfører landet, men også fordi de modvirker bestræbelserne på at hidføre afspænding og nedrustning.

Det forekommer mig særdeles rimeligt, at man i forbindelse med omtalen af de militære budgetter og ved vurdering af

muligheden for holdbarheden af disse tal også et øjeblik hæfter opmærksomheden ved Vesttysklands oprustning. Alene tanken herom giver anledning til bekymring, idet et militaristisk Tyskland gennem de sidste hundrede år har været en trusel mod sine nabostaters sikkerhed og fred, ja, faktisk mod hele Europas fred. Men der er også andet herudover, som interesserer i forbindelse med denne debat, og det er, hvilken indflydelse opstillingen af en vesttysk hær får på NATO-organisationen. Vil det betyde et nyt opsving i den kolde krig og dermed følgende oprustning med nye byrder på medlemsstaterne? Helt afvise denne mulighed kan man vist ikke, idet udvidelserne af rammerne for NATO ikke tidligere har ført til mindre udgifter for medlemslandene. De er tværtimod blevet fulgt af stigende udgifter. Jeg rejser spørgsmålet, fordi alt jo tyder på, at denne oprustning af Vesttyskland skal gennemføres, uanset hvorledes afstemningen i den franske nationalforsamling i dag falder ud, og man kan regne med, at det vil betyde nye krav til os og dermed også øgede udgifter til militæret.

Det forekommer mig heller ikke, at spørgsmålet om flyvebaserne kan lades ude af betragtning ved en vurdering af militærbudgettets holdbarhed. Udbygningen af disse baser finder stadig sted, og der må vel regnes med, at det vil fortsætte en rum tid fremover. Regeringen har med et vist forbehold sagt nej til et amerikansk tilbud om at bemande disse baser med fremmede tropper. Det er helt i overensstemmelse med den indstilling, et flertal i folket har, hvilket en gallupundersøgelse har vist. Under hensyn til folkets indstilling og den begyndende afspænding, der så tydeligt er kommet frem i dette år, havde det været rimeligere og rigtigere at indstille basebyggeriet. I stedet for er der nu truffet beslutning om, at der skal oprettes endnu to baser.

Den seneste tids hyppige besøg af NATO-generaler og NATO-admiraler og danske militærpersoners genbesøg i USA rejser desuden spørgsmålet, om baserne får lov til at henligge delvis ubemandede, eller der er rejst krav om bemanning af dem. Skal de bemandedes med danske styrker, hvilket vel næppe kommer i betragtning, vil det påføre landet nye og meget betydelige udgifter;